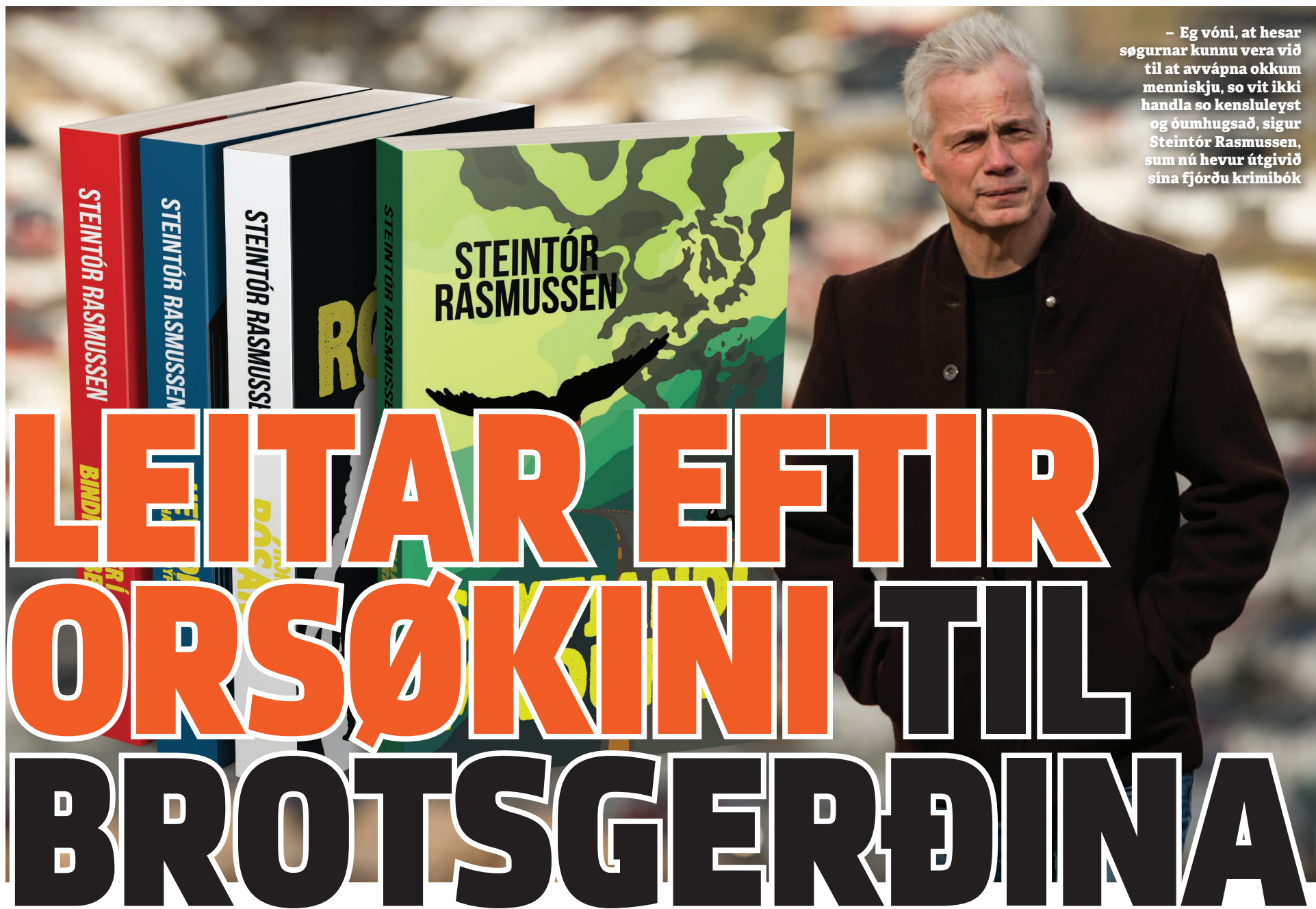

– Eg vóni, at hesar søgurnar kunnu vera við til at avvápna okkum menniskju, so vit ikki handla so kensluleyst og óumhugsað, sigur Steintór Rasmussen, sum nú hevur útgivið sína fjórðu krimibók

– Eg vil gjarna sleppa inn undir húðina á fólki og finna fram til, hví summi kunnu hava slíka vreiði, at tey fremja álvarsligar brotsgerðir, sigur Steintór Rasmussen, sum hevur skrivað fyra krimibøkur seinastu tvey árin

EYÐUN KLAKSTEIN

Seinastu tvey árin hevur Steintór Rasmussen skrivað fyra krimibøkur. 1400 síður við spenningi, sviki, drápum, persónstýpum og ágangi. Alt í kendum føroyskum umhvørvi og við viðkomandi samfelagslýsingum.

– Tað er meira enn ein regla um dagin, sigur Steintór Rasmussen. Hann er útbúgvinn lærari, men er ivaleyst betur kendur sum tónleikari, sangskrivari og fyrrskipari.

Í farna mánaði kom fjórða krimibókin í bindiklubbarøðini út. »Seytjandi maðurin« er spenningssøga, sum millum

annað gongur fyri seg í einum eirindaleysum politiskum umhvørvi. Í bókini doyrtann seytjandi maðurin í illgrunasamari ferðsluvánlukku, og spurningurin er so, um vanlukkan hevur okkurt tilknýti til politiskar telvingar ella okkurt heilt annað.

– Tað eru nógvar góðar søgur í politikki, og tað er rættiliga aktuelt við politiskum handlum av ymiskum slagi. Ein samgonga skal alla tíðina hava ein meiriluta fyri sínum málum, og vit síggja javnan, hvussu mál kunnu fara ein veg ella annan veg, sigur Steintór Rasmussen.

– Politikarar eru ikki verri ella betur menniskju enn rithøvundar, lærarar, journalist-

ar, verkafólk ella handverkarar, men tað okkurt serligt við politikki, sum ger, at tað kann vera áhugavert at spinna eina søgu burtur úr tí, sigur hann um nýggju bókina.

»Seytjandi maðurin« er ikki ein djúptøkin partapolitisk viðmerking ella ein neyv greining. Bókin lýsir politiska umhvørvið, frontar, konfliktir og avdúkar skuggasíður hjá menniskjum.

– Í bókini fella onkur skot bæði hendan veg og handan veg, og eg royni at lýsa, hvussu politikkur eisini kann vera, men tað er ringt at taka kappingina upp við veruliga politikkin, sigur Steintór Rasmussen.

Smáir marginalar

Ein bindiklubb bindir høvuðspersónarnar í krimisøgunum hjá Steintór Rasmussen saman, men bøkurnar lýsa ymisk umhvørvi.

Fyrsta bókin, »Deyðin fer í bindiklubb«, snýr seg um svik í barnaárum, kynsligan ágang, átrúnað og um fólkin í bindiklubbaumhvørvinum.

Onnur bókin, »Hevndin úr havsins dýpi«, er um sjómanslívið, um tann gamla skúlan, um happing og umhvørvið á bygd.

Triðja bókin, »Horvna rósan« gongur fyri seg í einum eliterum mentanarumhvørvi við rotinskapi og vil vísa, at tey vælútbúnu og radikalu menniskjuni í samfelagnum eru ikki stórt øðrvísi enn onnur.

– Tú mást hava okkurt upp á hjarta fyri at skriva bøkur, annars verður tað bara ein svada av orðum. Eg havi viljað fortalt nakrar søgur. Reyði tráðurin í bókunum er ikki endiliga brotsverkið, beistagerðir ella uppkláringini, men líka nógvar søgurnar, sum liggja millum brotsverkið og uppkláringina. Fólk kunnu koma út fyri mongum í lívinum, og marginalarnir kunnu mangan vera smáir, sigur Steintór Rasmussen.

– Ert tú á skeivum staði til skeiva tíð, kanst tú verða traumatiseraður fyri lívið. Menniskju kunnu vera sterk ella skirvislig, og lívið kann vera sera skroyðpíligt, og eg haldi, at tað er áhugavert at liva seg inn í persónarnar og teirra umstøður.

– Heldur enn at vála sær í drápum, ræðuleikum og hevnd royni eg í bókunum at leita eftir orsökini til brotsgerðina. Eg vil gjarna sleppa inn undir húðina á fólki og finna fram til, hví summi kunnu hava slíka vreiði, at tey fremja álvarsligar brotsgerðir, og spurningurin er, hvat vit sum menniskju kunnu finna uppá, sigur Steintór Rasmussen.

– Eg vóni, at hesar søgurnar kunnu vera við til at avvápna okkum menniskju, so vit ikki handla so kensluleyst og óumhugsað.

Bíðar við næstu bók

Steintór Rasmussen ætlar nú

at taka ein steðg frá krimiskrivningini. Hann hevur ikki sett punktum fyri røðini, men fyribils setur hann eitt semi-kolon.

– Eg havi skrivað seinastu bókina soleiðis, at eg nú kann anda út og biða við at skriva meira. Eg vil eisini geva fólki møguleikan at fara ígjøgnum bøkurnar og dagføra seg, um tey hava hug til tað. Eg havi ikki sett mær fyri at skriva alla tíðina, men nú verður avbjóðingin at lata vera, sigur hann.

– Nógvar fólk duga væl at skriva, og eg havi ásett mær eina rímliga stóra kvotu hesi seinastu tvey árin, so eg ætli mær ikki at skunda mær við at skriva nýggja krimibók, og eg ætli mær at lesa meira sjálvur. Eg havi ikki lisið eins nógvar, sum eg plagdi, nú eg havi skrivað hesar bøkurnar, sigur Steintór Rasmussen, sum hevur eitt savn av søgum til børn klárt til útgávu.

Fyrsta bókin í røðini, »Deyðin fer í bindiklubb«, er týðt til týskt og norskt, og møguliga skal onnur bókin eisini týðast í næstum.

– Eg havi sjálvur fingið bøkurnar týðdar, og eg havi ikki nakran útgevara í rygginum, men eg merki áhuga millum útlendingar fyri bókunum, og skaldskapur kann vera ein góður møguleiki at læra nakað um eitt samfelag, sigur Steintór Rasmussen.